

Személyesen beadva!

a Kúria útján

az Alkotmánybíróság részére

Budapest

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/803-0/2018
Érkezett:	2018 MÁJ 07. Keltetve
Példány:	1
Melléklet:	8
Kezelőiroda:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

KÚRIA	
Kelt VI. 37550/2018/3	
Érkezett:	2018 MÁJ - 5
Példány:	1
Állapot:	1 (9. oldal)
Készlet:	

Alulírott Fekete-Győr András [REDACTED] a Momentum Mozgalom Párt (nyilvántartási száma: 01-02-0016512, székhelye: 1077 Budapest, Rózsa utca 22.) panaszos képviseletében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdés és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdés alapján

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a panaszos ügyében a Kúria által Kvk.VI.37.550/2018/2. számú végzésében alkalmazott Ve. 197. §-t semmisítse meg, mivel az sérti a panaszos Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében elismert választójogát.

Kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (4) bekezdése alapján – az Abtv. 45. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérve – a megsemmisített Ve. 197. § alkalmazhatóságát *pro futuro* hatállyal, azaz a jövőben előforduló ügyekre kiterjedően tiltsa meg. Panaszos tehát nem kéri, hogy az Abtv. 45. § (2) bekezdés alapján az ügyében a megsemmisített jogszabályhely ne kerüljön alkalmazásra.

1. A Kúria végzésében helybenhagyta a Nemzeti Választási Bizottságnak az országgyűlési képviselők 2018. évi általános választásán az országos listás mandátumok kiosztása tárgyában hozott 964/2018. számú határozatát. E határozatában a Nemzeti Választási Bizottság alkalmazta a Ve. 197. §-t is, amely alapján, ha az urnákban talált, hivatalos bélyegzőlenyomattal ellátott szavazólapok száma meghaladja a szavazáson megjelent választópolgárok számát, a szavazatszámoló bizottság a jelöltekre, illetve listákra leadott szavazatok közül jelöltenként, illetve listánként a többletnek megfelelő számú szavazatot érvénytelennek nyilvánít.

Az országgyűlési képviselők 2018-as általános választásán 423 szavazókörben került alkalmazásra a szabály az országos listás szavazatok tekintetében. Az 1. melléklet tartalmazza ezen 423 szavazókör azonosító adatait (település, sorszám, hely), a szavazókörben az érvényes szavazatok számát, és a szavazókörben a Ve. 197. § alkalmazása folytán érvénytelenített szavazatok számát (a 2.1. pontban kifejtettek szerint) minimum és maximum értékek között. A 2. melléklet tartalmazza, hogy a Ve. 197. § alkalmazása hogyan érintette az egyes pártokat, a táblázat pártonként tartalmazza, hogy a rájuk érkező szavazatok közül hány szavazatot érvénytelenítettek legalább és legfeljebb.

2. A Ve. 233. § (1) bekezdés valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdés együttes alkalmazása alapján a panaszos a tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulhat, mivel, az egyedi ügyben érintett, valamint az

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette.

2.1. Panaszos az országgyűlési képviselők 2018-as általános választásán országos listát állító jelölő-szervezet. A Nemzeti Választási Bizottság országos listás szavazás eredményét megállapító határozatában, valamint az azzal kapcsolatos felülvizsgálat során a Kúria Kvk.VI.37.550/2018/2. számú végzésében alkalmazott Ve. 197. § közvetlenül kihat jogaira. A panaszos jelölő szervezet a szabály alkalmazása folytán legalább 696 szavazattól esett el. A pontos szám azért nem állapítható meg, mert a szavazás eredményéről készített jegyzőkönyvben negatív szavazatszám nem szerepelhet, így ha ott "0" szavazat szerepel, akkor az eredetileg érkezett szavazatok száma csak egy intervallumban állapítható meg, a pontos érték nem meghatározható és ezt a jegyzőkönyv sem tartalmazza. Például: egy olyan szavazóköri körben, ahol 70 szavazat érvénytelenítésére került sor, a jegyzőkönyv szerint 0 szavazatot szerző párról csupán az mondható el, hogy a Ve. 197. § alkalmazása előtt 0 és 70 között valamilyen számú szavazatot szerzett, ennél pontosabb meghatározásra nincs lehetőség. A szavazatok Ve. 197. § alkalmazása előtti száma abban az esetben pontosan megállapítható, ha a végleges jegyzőkönyvben pozitív szám szerepel. Panaszos a felülvizsgálati kérelem benyújtója, a kúriai nemperes eljárásban félként vett részt.

2.2. Megállapítható, hogy a Ve. támadott 197. § alkalmazásra került mind a Nemzeti Választási Bizottság határozatában, mind pedig a Kúria végzésében.

A Nemzeti Választási Bizottság a Ve. 297. § (2) bekezdése a) pontja alapján a listás eredményt többek között az országos listás szavazás eredményéről kiállított jegyzőkönyv alapján állapítja meg. A testület tehát a listás szavazatokkal összefüggésben a jegyzőkönyvek alapján alkalmazza a Ve. 197. §-t, mikor az eredmények megállapításánál figyelembe veszi az így levont értéket. A panaszos felülvizsgálati kérelme nyomán eljáró Kúria a Nemzeti Választási Bizottság határozatának helybenhagyásával, valamint a panaszos Ve. 197. § alkalmazásának mellőzésére irányuló kérelmének elutasításával ugyancsak alkalmazta a kérdéses szakaszt.

Ezzel összefüggésben a panaszos utal a 3141/2014. (V. 9.) AB határozatra, amelyben a jelenlegihez nagyban hasonló ügyben az Alkotmánybíróság befogadta az indítványt, amelyben a panaszosok az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény győztes töredékszavazatokat tartalmazó 15. § (1) bekezdés b) pontjának megsemmisítését kérték. A jelenlegi üggyhöz hasonlóan, a panaszosok a Nemzeti Választási Bizottság országgyűlési képviselők általános választásának eredményét megállapító határozatának megváltoztatását kérték a Kúriától, amely végzésével a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A panaszosok ezt követően alkotmányjogi panasszal éltek, amelyet a tisztelt Alkotmánybíróság befogadott.

A panaszos meglátása szerint ez a gyakorlat követendő, és alkalmazandó a jelenlegi eljárásban is. Ellenkező esetben a panaszos el lenne zárva attól, hogy az ügyében alkalmazott alaptörvény-ellenes norma alkotmányos vizsgálat alá kerüljön, hiszen a Kúria éppen arra hivatkozva hagyta helyben a

Nemzeti Választási Bizottság határozatát, hogy nincs lehetősége a norma alkalmazásának mellőzésére, mivel „[a] felülvizsgálati bíróság jogalkotási kérdésekben az egyedi ügyben született határozat felülvizsgálata során nem foglalhat állást, figyelemmel e körben az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára is.” {Kvk.VI.37.550/2018/2. számú végzés [17] bekezdés}

2.3. A jogszabályhely alkalmazása a lentiekben részletesen kifejtettek alapján a panaszos Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében foglalt választójogát sértette. A választójogra vonatkozó rendelkezéseket az alkotmányozó az Alaptörvény az alapjogokat lefektető „Szabadság és Felelősség” részében helyezte el, a választójog alapjogi természete mind a szakirodalomban mind az Alkotmánybíróság gyakorlatában elismert [lásd például az 1/2013. (I. 7.) AB határozat választójogra vonatkozó elvi kommentárjait], ezen alapjog sérelme alapján alkotmányjogi panasz alapján kezdeményezhető a tisztelt Alkotmánybíróság eljárása.

A választójog az Alkotmánybíróság gyakorlata által is megerősítetten aktív valamint passzív oldallal rendelkezik, amelyek összefüggésben állnak egymással; az aktív választójog valamint annak gyakorlásának korlátozása kihat a jelölő szervezetek passzív választójogára. Jelen ügyben a Ve. támadott rendelkezése alkalmazása folytán a jelölő szervezet legalább 696 szavazattól esett el, megállapítható tehát, hogy az alaptörvény-ellenes jogszabályhely alkalmazása kihatott választójogára.

2.4. A panaszos a Nemzeti Választási Bizottság jogsérelmet okozó határozatával szemben érdemi, az alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességét részletesen alátámasztó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához, ezzel a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

2.5. A jelen panasszal érintett kérdés az Abtv. 29. § alapvető alkotmányjogi jelentőségű, mivel az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán nagyszámú szavazat lett érvénytelen, kihatva ezáltal a választópolgárok és a panaszos Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében foglalt aktív és passzív választójogára, ezen keresztül pedig a közhatalom gyakorlására. A választás országos listás eredménye alapján megállapítható, hogy országosan, valamennyi pártra vonatkozóan összesen legalább¹ 7140 szavazatot érvénytelenítettek a szavazatszámoló bizottságok a Ve. támadott rendelkezésének alkalmazása folytán. Mivel 1038 szavazattal valóban több került leadásra, ezért ez összesen 6102 választópolgár akaratának megsemmisítését jelenti. 6102 választópolgár választójogának megfosztása tömeges jogsértés. Az alaptörvény-ellenesség emellett a panasz másik, alternatív feltételét jelentő körülmény is megvalósult, amennyiben az alaptörvény-ellenesség bírói döntést érdemben befolyásolta, hiszen a Ve. támadott rendelkezésének alkalmazása nélkül e nagyszámú szavazat nem lett volna érvénytelen.

¹ A levonás pontos mértéke nem állapítható meg. Ez abból fakad, hogy amennyiben egy jelölő szervezet esetében a levonás után 0 érvényes szavazat marad, akkor az eredeti szavazatszám nem állapítható meg. Lásd jelen beadvány 2.1. pontját.

2.5. A támadott jogszabályhelyet alkalmazó végzést a Kúria 2018. május 2. napján hozta meg, ennek megfelelően a Ve. 233. § (1) bekezdésben foglalt háromnapos határidő megtartottnak tekintendő.

3. A választójog az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében deklarált alapjog. Az Alkotmánybíróság értelmezése alapján a választójog *“[o]lyan alapvető jog, amely az állampolgároknak az állami hatalom gyakorlásában való részvételét hivatott biztosítani és amelynek érvényesülése azt a követelményt támasztja az állammal szemben, hogy biztosítsa gyakorlásának feltételeit és jogszabály – az Alkotmány 8. § (2) bekezdésben foglalt előírásnak megfelelően törvény – határozza meg gyakorlásának módját, rendjét, valamint garanciáit.”* [63/B/1995. AB határozat, ABH 1996, 509, 516.]

A választójoggal összefüggésben az államot intézményvédelmi kötelezettség terheli. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint *„[a]z állam intézményvédelmi kötelezettségéből következik, hogy nem gördíthet olyan akadályt a választójog gyakorlása elé, amely a választási részvételt alaptörvény-ellenesen korlátozná. A választójog, mint alanyi jog érvényesíthetőségének feltétele tehát, hogy az állam a választójog gyakorlását biztosítsa, és azt megfelelő garanciákkal védje.”* {1/2013. (I. 7.) AB határozat [56]} Mindezek alapján tehát a jogalkotónak olyan szabályozási megoldást kell választania, amely biztosítja a választójog gyakorlását, és amely nem korlátozza alaptörvény-ellenesen a jogalanyokat aktív a választójog gyakorlásában.

A panaszos rámutat, hogy az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésben foglalt választójog fogalmi elemét képezi annak egyenlősége, amelyet ezen alapjoggal összefüggésben a 2. cikk (1) bekezdésben foglalt egyenlő választójog alapelve is megerősít. A választójog egyenlőségének magvát az „egy ember – egy szavazat” elve biztosítja. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy *„[a]z alkotmányos demokráciákban az »egy ember – egy szavazat« elve alapján vált valóra a politikai közösség tagjainak önkormányzása, amely megvalósítja az egyenlő részvétel jogát a demokratikus eljárásban. A politikai közösség választójogosultsággal rendelkező tagjainak egyenlőségét (egyenlő értékeségét) fejezi ki, hogy a népszuverenitáson alapuló döntéshozatal résztvevői azonos jogokkal rendelkeznek, és minden választópolgár szavazata ugyanannyira számít.”* (22/2005. (VI. 17.) AB határozat, ABH 2005, 246, 248.) Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata alapján az egy ember – egy szavazat elve *„abszolút: az Alkotmányból következő »egy ember egy szavazat« elvének érvényesülése e tekintetben semmilyen indokból nem korlátozható.”* [3/1991. (II. 7.) AB határozat, ABH 1991, 15, 18.; 22/2005. (VI. 17.) AB határozat, ABH 2005, 246, 248., 26/2014. (VII. 23.) AB határozat, Indokolás [36]]

Az egy ember – egy szavazat magon túl az Alkotmánybíróság gyakorlata megköveteli a szavazatok egyenlő súlyát is. *„A választójog egyenlőségének alkotmányos elve két követelményt támaszt a választási törvény megalkotójával szemben: egyrészt a választójog a választópolgárok szempontjából azonos értékű legyen, másrészt a szavazatok lehetőleg azonos súlyúak legyenek*

4

egy-egy képviselő megválasztásánál.” (809/B/1998. AB határozat, ABH 2000, 783, 784.) Habár az egyenlő súllyal kapcsolatban az Alkotmánybíróság gyakorlata nem követeli meg, hogy *in concreto* ugyanannyi szavazat eredményezzen mandátumot, elismerve bizonyos tényezőket (megjelent választópolgárok, illetve versengő jelöltek száma, azok támogatottsága, stb.), amelyeket a választási szabályozás nem tud figyelembe venni [lásd 22/2005. (VI. 17. AB határozat, ABH 2005, 239, 249–251.], azonban a jelen beadvánnyal támadott jogszabályhely nem tartozik ezen kiszámíthatatlan tényezők körébe, hiszen általánosan és minden körülmények között a lent kifejtetteknek megfelelően a választójog egyenlősége ellen hat.

A panaszos emellett rámutat, hogy a választójog mint alapjog gyakorlásának korlátozására az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésben foglalt szükségességi-arányossági teszt az irányadó, ahogy arra az Alkotmánybíróság az 1/2013. (I. 7.) AB határozatában is rámutat {1/2013. (I. 7.) AB határozat [63]}. Ennek megfelelően az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján választójog gyakorlása csak más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A panaszos kiemeli, hogy a korlátozásnak ebből következően alkalmasnak kell lennie az elérni kívánt cél megvalósítására.

4. A Ve. 197. § alapján, ha az urnákban talált, hivatalos bélyegzőlenyomattal ellátott szavazólapok száma meghaladja a szavazáson megjelent választópolgárok számát, a szavazatszámoló bizottság a jelöltekre, illetve listákra leadott szavazatok közül jelöltenként, illetve listánként a többletnek megfelelő számú szavazatot érvénytelennek nyilvánít.

A támadott jogszabályhely célja tehát annak a helyzetnek a megoldása, mikor az urnákban talált szavazólapok száma meghaladja a szavazáson megjelent választópolgárok számát. Ebben a helyzetben a két szám különbsége mindenképpen érvénytelen szavazat, azonban értelemszerűen – a szavazás titkosságából következően is – a választási szervek nincsenek abban a helyzetben, hogy megállapítsák, hogy mely konkrét szavazatok kerültek jogosulatlanul leadásra.

Az országgyűlési képviselők 2018. évi általános választásán érdemi számú szavazókörben kiugróan magas volt az érvénytelen szavazólapok száma. Ennek leggyakoribb oka a szavazóköri jegyzőkönyvek adatai alapján a Ve. 197. §-ának alkalmazása volt. Számos esetben választási bizottság (Veszprém Megyei 04. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 32/2018. (IV.12.) OEVB határozat, 774/2018. NVB határozat, 786/2018. NVB határozat), illetve a Kúria (Kvk.I.37.495/2018/2., Kvk.IV.37.505/2018/2.) ezzel összefüggésben jogszabálysértést állapított meg, mivel a többlet szavazólapok oka a szavazatszámoló bizottság azon magatartása volt, hogy a Ve. 257. § (1) bekezdése vagy (1a) bekezdésének megsértésével adta ki a választópolgárnak a szavazólapokat.

Az, hogy a választáson megjelentek száma és a leadott szavazatok száma között különbség van, két okra vezethető vissza; vagy a Ve. 257. § (1) illetve (1a) bekezdésének figyelmetlenségből eredő nem

megfelelő alkalmazására, vagy az úgynevezett *ballot stuffing*-ra, amely többlétszavazatok utólagos hozzáadása az eredmény jogszerűtlen módosítása céljából.

5. A Ve. szabályozási megoldása egyrészt sérti az egy ember – egy szavazat elvét, másrészt pedig, mivel nem alkalmas a fent kifejtett helyzet kezelésére, szükségtelenül korlátozza a jogalanyok választójogát, emellett pedig a kevesebb szavazatot szerző jelölő-szervezeteket aránytalanul hátrányos helyzetbe hozza, tehát nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésben foglalt feltételeknek.

5.1. A panaszos álláspontja szerint a Ve. 197. §-ban megnyilvánuló alapjog-korlátozás nem felel meg egyfelől a választójog egyenlőségéből következő egy ember – egy szavazat abszolút követelményének.

A Ve. 197. § alkalmazásának következtében a leadott szavazatok száma és a megjelent választópolgárok száma közötti különbség minden listáról levonásra kerül. Ez azt jelenti, hogy érvénytelené válnak olyan szavazatok is, amelyeket a névjegyzékben szereplő választópolgárok jogszerűen, az Alaptörvény XXIII. cikkben foglalt választójogukkal élve adtak le. A jelölő szervezetek oldaláról pedig előfordulhat az, hogy habár érvényes szavazatokat kaptak, mégis, a levonás következtében a szavazatszámuk csökken, adott esetben nullára csökken.

A megoldás ilyen formában tehát sérti az egy ember – egy szavazat elvét, amelytől az Alkotmánybíróság fent hivatkozott gyakorlata alapján semmilyen esetben sem lehet eltérni. Ebből fakadóan a jogalkotó által elérni kívánt cél megvalósulásához ez az eszköz nem alkalmazható, mivel mind a választópolgárokat mind pedig a jelölő szervezeteket megfosztja az érvényesen leadott szavazatoktól.

5.2. A támadott jogszabályhely mindezek mellett nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak, mivel a rendelkezés alkalmatlan a fenti helyzet kezelésére, vagyis alkotmányos céljának elérésére, emellett pedig a kisebb pártokat aránytalanul sújtja.

5.2.1. A Ve. 197. § olyan módon korlátozza a választópolgárok valamint a jelölő szervezetek választójogát, amely nem alkalmas arra, hogy a fent leírt helyzetre adekvát megoldást nyújtson, tehát szükségtelenül korlátozza a jogalanyok Alaptörvényben foglalt alapjogát. Általánosságban kijelenthető, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt szükségességi-arányossági tesztnek csak olyan szabályozási megoldás felel meg, amely alkalmas az elérni kívánt cél megvalósítására. A cél elérésére nem alkalmas jogkorlátozás nem teljesíti a szükségesség feltételét {15/2016. (IX. 21.) AB határozat, Indokolás [53]}.

A Ve. 197. § nem alkalmas arra, hogy a szavazáson megjelentek és az érvényes szavazatok közötti különbségből adódó érvénytelen szavazatokat kiküszöbölje. A támadott jogszabályhely alapján a többletet mindegyik listáról le kell vonni, így a listák közötti nominális különbség nem változik. Így tehát a megjelent választópolgárok száma feletti, érvénytelenül leadott szavazatok mint a listák közötti

különbséget befolyásoló szavazatok, a jogszabályhely alkalmazása folytán ugyanúgy érvényesülnek, sőt az egyéb, érvényes szavazatok megsemmisítése miatt a súlyuk növekedik. Egy példával megvilágítva: amennyiben adott szavazóköri A, B, C, és D lista rendre 100, 50, 40, valamint 20 szavazatot kapott, a Ve. 197. § alapján alkalmazandó, a megjelölt választópolgárok és a ténylegesen leadott szavazatok különbsége pedig 20, akkor a levonás következtében a listák közötti nominális különbség nem változik, amennyiben a jogszabályhely alkalmazásával 80, 30, 20, és 0 szavazatszámra módosul az eredmény. Ebben a helyzetben a 20 érvénytelen szavazat ugyanúgy befolyásolja a listák közti különbséget. Sőt, a levonás folytán éppen ezen érvénytelen szavazatok aránya növekedik meg, tehát arányosan a súlyuk is növekedik. A példánál maradva a Ve. 197. § alkalmazása előtt az összes szavazat száma $100+50+40+20=210$, melynek a 20 többletszavazat 9,5 %-a, míg a Ve. 197. § szerint korrigált helyzetben az összes szavazat száma $80+30+20+0=130$, melynek a továbbra is jelen lévő 20 többletszavazat 15,4 %-a. A Ve. 197. §-a így a cél elérésére alkalmatlan, de tovább ront a helyzeten, mert az érvénytelen szavazatok arányát növeli azzal, hogy érvényes szavazatokat rendel megsemmisíteni.

A szabály a választási csalások elleni fellépésre sem alkalmas, mivel olyan esetben, amikor rosszhiszeműen kerül az urnába nem a választópolgár által leadott szavazatot tartalmazó szavazólap, a Ve. 197. §-a éppen a választási csalás kedvezményezettjét segíti, hiszen a kedvezményezett csak a többletszavazatokat veszíti el a levonással, de a jogsértő előnye a többi jelölttel, jelölő szervezettel szemben így is megmarad, mivel azoktól ugyanannyi szavazatot levon a szavazatszámoló bizottság. Vagyis ha adott listára meghatározott számú érvénytelen szavazatot adtak, akkor azáltal, hogy ezt a meghatározott szám minden listáról levonásra kerül, az érvénytelen szavazatok ugyanúgy érvényesülnek; annak a listának a szavazatszámát, amelyre leadták őket, ugyanúgy növekedik általuk.

Mivel a cél elérésére nem alkalmas jogkorlátozás pedig nem teljesíti a szükségesség feltételét, ezért elmondható, hogy önmagában ebből kifolyólag alaptörvény-ellenes a norma. A panaszos ezzel összefüggésben felhívja a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét arra, hogy a Ve. támadott 197. § nélkül a választási eljárási törvény egészében ugyanúgy alkalmazható marad, a megsemmisítés nem eredményez olyan hiátust a szabályozásban, amely a későbbi választások lebonyolítását veszélyeztetné. Éppen ellenkezőleg; ahogy arra a korábbiakban kitértünk, mivel a szabály olyan mértékben diszfunkcionális, hogy nem hogy nem oldja meg a helyzetet, hanem még ront is rajta, így a megsemmisítéssel mindenképpen a jelenleginél kedvezőbb szabályozás keletkezik.

5.2.2. A hivatkozott jogszabályhely emellett azért sem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak, mivel a kisebb pártokat aránytalanul sújtja.

A kevesebb szavazatot szerző pártok ugyanolyan számú szavazatot veszítenek, mint a nagyobb támogatottságú jelölő-szervezetek, ez viszont az általuk megszerzett szavazatok nagyobb arányú elvesztését eredményezi. Amennyiben nem szándékos választási csalás, hanem a Ve. 257. § (1) illetve (1a) bekezdésének nem kellő figyelemmel történő végrehajtása történt, feltehető, hogy a leadott érvénytelen szavazatok közül olyan arányban részesültek, mint amilyen arányt a

szavazatszámuk képvisel a teljes szavazóköri leadott szavazatokhoz viszonyítva képviselt. Ebben az esetben pedig az esetükben arányaiban több érvényes szavazat kerül levonásra.

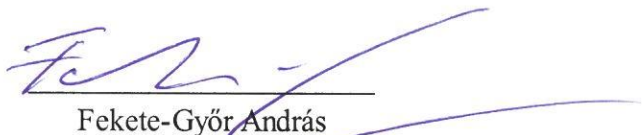
Az előző példával megvilágítva: a legnépszerűbb, 100 szavazatot szerzett "A" párttól levont 20 szavazat csupán a szavazatainak 20%-a elvesztését eredményezi, míg a kevésbé népszerű, 40 szavazatot szerzett "C" párt ugyanolyan, 20 szavazatos levonás esetén a szavazatai 50 %-át, a 20 szavazatot szerzett "D" párt pedig szavazatai 100 %-át veszítette el. Ugyanannyi darabszámú szavazat érvénytelenné nyilvánítása súlyosabban bünteti a kisebb pártokat, ami az a szavazatok lehetőleg egyenlő súlyának követelményét sérti, mert eredményét tekintve a népszerűbb pártra szavazó választópolgároknak többlet, a kevésbé népszerű pártokra szavazó választópolgároknak kisebb választójogot biztosít.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy alkotmányosan indokolt a Ve. 197. §-hoz hasonló szabály alkalmazása, az adott cél, vagyis a jogsértően az urnába került szavazólapok hatásának kiküszöbölése, enyhébb jogkorlátozással, például a szavazatarányos levonás alkalmazásával is elérhető lenne. A szavazatot leadó választópolgárok és az urnában talált szavazatok közti különbség ebben az esetben nem minden párt listájáról kerülne levonásra, hanem szavazatarányosan, a pártra leadott szavazatok arányában kerülne összesen a többletnek megfelelő számú szavazat levonásra. Így minden párt a szavazatai azonos arányát veszítené el a többlet folytán, és összességében is csupán a többletnek megfelelő számú szavazat válna érvénytelenné. Abban az esetben pedig, ha egy alkotmányos cél elérésére nem a legenyhébb jogkorlátozást alkalmazza a jogalkotó, megsérti a jogkorlátozás arányosságának követelményét {17/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [103]-[104]}.

A panaszos és képviselője hozzájárul ahhoz, hogy azonosító adatai kivételével az indítványt az Alkotmánybíróság a honlapján közzétegye.

Budapest, 2018. május 5.

Tisztelettel,

Fekete-Győr András
Elnök